

med den, og det have omtrent alle de, der have udtalt sig her. Det er et meget vanskeligt Spørgsmaal, og jeg sagde allerede i Gaar, at jeg er ikke ganske sikker paa, hvad man er bedst tjent med, enten at Ministeren faar en Bemyndigelse, eller at det bliver en Lovgivnings sag. I sidste Tilfælde bliver det Lovgivningsmagten, der ved en vis Forpligtelse maa paatage sig at ordne Forholdet, naar det kræves; men gives der Ministeren en Bemyndigelse, saa vil Lovgivningsmagten sandsynligvis sige, at det maa være Ministerens Sag at ordne det fremtidig. Saa siger det ærede Medlem, at jeg er ikke besejret til at medtage andre Virksomheder end dem, der ere nævnte i Forslaget. Jeg har imidlertid benyttet Lejligheden siden i Gaar til at forhandle om dette Spørgsmaal med det Selvforskab, fra hvilket der foreligger Tilbud, og som skal have Koncession. Det ærede Medlem siger, at Landmandsbanken har gjort sig til Herre over hele Forholdet og tvinger Ministeren, og at Ministeren kan ikke gøre noget som helst for Landmandsbanken. Jeg skal give et praktisk Bevis for, at i det Punkt har det ærede Medlem set ganske fejl. Jeg tror her i min Haand at have en Udsigelse af Spørgsmaalet, som gaar i den Retning, som blev antydet af den ærede sidste Taler. Jeg skal oplæse et Brev, jeg har modtaget fra vedkommende Selvforskab, som jeg tror løser Knuden. Brevet lyder saaledes: Paa givne Anledning erklære vi os herved villige til at ændre vort Tilbud af 3dje November forrige Aar — det er det Tilbud, der er knyttet til Lovforslaget — om Overtagelse af Driften af en Frihavn ved Kjøbenhavn derhen, at § 8 2det Stykke — der er en Fejlskrift, idet der er nævnt § 8, men Indholdet er klart nok — affattes saaledes: „Til Etablering af Industrivirksomheder af enhver Art paa Frihavnsomraadet kræves Indenrigsministerens Samtykke“. Jeg tror, at det er et rent og kulant Tilbud, og det følger af sig selv, at naar vedkommende tilbyder at tage det i Koncessionen, og jeg har oplæst det her, er det saa bindende, som man kan forlange, og jeg vil binde mig til at lægge den Bestemmelse ind i Koncessionen. Jeg tror, at det er en langt forrekkere Affattelse end den, der er paatrævet fra andre Sider. Det ærede Medlem for 9de Kredts (Stilling) oplæste et Undringsforslag, som gik ud paa noget lignende, men det var ikke rigtig formuleret, og jeg tror, at dette er langt kulantere; det er et saa kulant Tilbud, som man kan forlange, og jeg kan ikke tænke andet, end at, naar det indføres i Koncessionen, maa de Herrers Krav være fyldestgjorte. Jeg anbefaler altsaa denne Sag.

Jeg tillægger den stor Betydning, det har jeg al Tid gjort. Vi have talt om den baade i Fjor og i Aar. Jeg har ikke kunnet fritage mig for nu at gøre de almindelige Bemærkninger, som jeg har gjort; de have maattet være mere eller mindre Gentagelser af, hvad jeg fremkom med i Fjor, men jeg har anset det for rigtig at behjæ Sagen med mere Klarhed og i Enkelthederne. Der kan være Ting, jeg har glemt, men dem kan jeg senere komme tilbage til. Jeg anbefaler Sagen, og jeg tror, at ærede Medlemmer, som ere Modstandere af Sagen, eller som ville have den ordnet saaledes, at den gør mindre Støde — det er just ikke noget varmt Venstreb for den — have et fejt Syn paa den, og jeg tror ikke, at de Anker, som det ærede Medlem har rejst, ville vise sig at være holdbare.

Harald Hansen: Jeg skal sandelig ikke tage Tingets Tid i Beslag for at besvare alle de Enkeltheder og specielle Ting, som den ærede Minister har fremdraget, thi saa vilde vi ganske sikkert hverken blive særdige i Dag eller i Morgen, men naar jeg nu skal gøre et Udvalg, er jeg ganske sikkert i nogen Forlegenhed. Jeg vil i øvrigt først gøre den ærede Landsstingsmand for 3dje Kredts (Needg-Thott) opmærksom paa, at naar han mente, at det er en Fordel for Statskassen, at den efter Forslaget nu kun skal garantere for 8 Millioner i Stedet for efter Forslaget i Fjor for 11 Millioner, er dette Faktum i og for sig selvfølgelig en Fordel, men paa den anden Side skal Staten efter Forslaget i Aar ofre 1 Million aarlig Indtægt gennem Skibafgiften, som der i Fjor ikke var Tale om, at den skulde ofre, saa at set fra Statskassens Side tror jeg ikke, at man kan sige, at der er nogen Fordel. Det ærede Medlem nævnte endvidere Nordøst-Østersøkanalen; men det ærede Medlem anførte ikke noget som helst, som skulde godtgøre, paa hvilken Maade Nabningen af denne Kanal skulde influere paa eller officere Handelen paa Kjøbenhavn, og at dette kunde afhjælpes ved Frihavnen. Nej, dette er en Bussensand, der er kastet ud i Berden. Man siger: Nu saa vi Nordøst-Østersøkanalen, og saa maa vi gøre noget, thi ellers tage de hele vor Handel, men hvorledes det skal ske, har ingen kunnet sige. Det er bekendt nok, at i selve Tydskland er man i overordentlig stor Tvivl om Nordøst-Østersøkanalens Betydning for Handelen. Den er anlagt af strategiske Hensyn, den vilde aldrig være bleven anlagt af kommercielle Hensyn. Det er givet, at Transporten derigennem vil blive langt dyrere og langsommere end ved